

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: S ■ A ■ S ■, nar. 3. 1. 2004 (udaná identita v žalobě)
státní příslušnost ■
t. č. v ■ ■

proti

žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie** ■
■
sídlem ■

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne ■, č.j. ■
■, o návrhu žalobce na ustanovení zástupce

takto:

- I. Soud ustanovuje žalobci k ochraně jeho práv v tomto řízení zástupce - advokáta ■. I ■ B ■, sídlem ■.
- II. Soud vyzývá žalobce, aby ve lhůtě pro podání žaloby (§ 172 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb.) odstranil vady žaloby, a to tak, že v souladu s § 71 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), doplní žalobní body, z nichž bude patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

Odůvodnění:

1. Žalobce doručil soudu dne ■ běžnou poštou blanketní žalobu proti rozhodnutí žalovaného o prodloužení zajištění žalobce za účelem jeho předání do jiného státu Evropské Unie ■. V žalobě současně požádal o ustanovení zástupce (řízení je ze zákona osvobozeno od soudních poplatků). Konkrétně žalobce uvedl, že žádá o ustanovení ■ I ■ B ■, který je s věcí již seznámen.
2. Dle § 35 odst. 10 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát. Požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení. Zástupce

Shodu s prvopisem potvrzuje ■

ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti.

3. V tomto případě má soud s ohledem na povahu věci za to, že ochrana zájmů žalobce nezbytně vyžaduje ustanovení zástupce. Předpoklady pro osvobození od soudních poplatků byly splněny, což má soud osvědčeno potvrzením o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech žalobce - žalobce je nemajetný, bez příjmů. Nemá na území České republiky možnost legálně si finanční prostředky obstarat a nemůže se spolehnout ani na pomoc rodiny (o majetku žalobce v zemi původu nemá soud žádné informace). Soud proto postupoval v souladu s výše citovaným ustanovením s.ř.s. a žalobci ustanovil tímto usnesením zástupce advokáta [REDACTED]. I [REDACTED] B [REDACTED]
4. K požadavku žalobce na ustanovení [REDACTED]. I [REDACTED] B [REDACTED], advokáta, zástupcem žalobce, soud uvádí, že na ustanovení konkrétního zástupce nemá žalobce automatický právní nárok. Soud však s ohledem na časové hledisko věci (je třeba rozhodovat s největším urychlením) jmenovaného advokáta ustanovil. Je však na místě připomenout, že opakované návrhy různých odlišných žalobců (cizinců) na ustanovení totožného advokáta musí soud do budoucna posuzovat nejen hledisky uvedenými v návrhu samotném.
5. Soud taktéž poznamenává, že institut ustanoveného zástupce - advokáta může případně plnit i funkci opatrovníka ve smyslu § 29 odst. 1 občanského soudního řádu, a to pro případ, že by se v řízení s dostatečnou mírou jistoty podařilo objasnit, že žalobce dosud nenabyl věku [REDACTED]. Prozatím je přítomen toliko náznak vyplývající z identity žalobce udané v žalobě, čímkoli nepodložené, která je navíc v datu narození rozporná s datem uvedeným v napadeném rozhodnutí. Soudu je z úřední činnosti známo, že převažující většina osob – migrantů, jež za svoji zemi původu udávají [REDACTED], uvádí, že jsou nezletilí. Správní orgány však v řízeních o zajištění cizinců docházejí ve zřetelné většině k závěrům, že jde o osoby zletilé.
6. Soud taktéž poznamenává, že tentýž zástupce může ve své osobě vystupovat jako opatrovník ustanovený osobě s neznámým místem pobytu (§ 29 odst. 3 občanského soudního řádu). Soud totiž před vydáním tohoto rozhodnutím operativním dotazem na žalovaného zjistil, že žalobce byl dne [REDACTED] letecky předán do [REDACTED] s tím, že jeho adresa pobytu není soudu známa.
7. Jelikož žaloba neobsahovala žádný žalobní bod ve smyslu 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. a judikatury Nejvyššího správního soudu, vyzval soud současně v souladu s § 37 odst. 5 s.ř.s. žalobce, aby ve stanovené lhůtě tuto vadu žaloby odstranil (výrok II). Pro úplnost soud žalobci připomíná, že dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je žalobce povinen v žalobě vytyčit žalobní body, ze kterých musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tak žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, aby bylo zcela zřejmé, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (srov. k tomu obdobné závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED], zveřejněném pod číslem 488/2005 Sb. NSS; ze starší judikatury viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED]. Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu přitom nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona (či dokonce jen na zákon jako takový) bez souvislosti se skutkovými

výtkami. Ani pouhá parafráze textu zákona či jeho citace není žalobním bodem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED], rozsudek téhož soudu ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED], z poslední doby pak zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED]).

8. Např. čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED], uzavřel, že žaloba neobsahovala žádný žalobní bod, „neboť v části týkající se žalobních bodů obsahuje pouze výčet ustanovení správního řádu a zákona o azylu, které měl žalovaný porušit a obecně tvrzení, že žalovaný nedostal zásadám správního řízení, zjištěný skutkový stav nesprávně právně kvalifikoval a neposoudil jej podle § 12 zákona o azylu. Stěžovatel ostatně sám v žalobě uvedl, že konkrétní skutkové důvody, ve kterých spatřuje tvrzenou nezákonnost, uvede v dodatečné lhůtě“. Ke shodným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud i ve věci sp. zn. [REDACTED] (rozsudek ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED]) či ve věci sp. zn. [REDACTED] (rozsudek ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED]).
9. Povinnost žalobce vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž povinnost ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost, akcentuje setrvale i Ústavní soud (z poslední doby srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne [REDACTED], sp.zn. [REDACTED], bod 13, usnesení Ústavního soudu ze dne [REDACTED], sp. zn. [REDACTED] usnesení Ústavního soudu ze dne [REDACTED], sp. zn. [REDACTED] 1, a řadu dalších).
10. Pokud by žalobce odkazoval na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED], zveřejněný ve Sb. NSS pod č. 835/2006).
11. Žalobní body přitom musí být vymezeny ve 30 denní lhůtě pro podání správní žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb.). Žalobními body je soud vázán a nemůže přezkoumat napadené rozhodnutí z důvodů, které nebyly řádně a včas uplatněny. Soud „v žádném případě není povinen žalobní body domýšlet, fantazijně o nich spekulovat, resp. konstruovat namísto žalobce všechny možné zásahy do jeho veřejných subjektivních práv, jinak by porušil dispoziční zásadu, podle níž má žalobce ve svých rukou určit, proti čemu a proč žalobu podává, a tím i závažně vymezit rozsah, v němž se má soud věci zabývat“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED]).
12. Pokud by soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, překročil by rámec přezkumné činnosti vymezený v § 75 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, že „jinou vadou řízení před soudem“ s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé je, pokud krajský soud přezkoumá a poté zruší žalobou napadené správní rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobcem uplatněn jako žalobní bod. Takový postup soudu je nejen popřením dispoziční zásady, kterou je ovládáno správní soudnictví, ale znamená i zásah do principu rovnosti účastníků řízení, neboť jím odnímá právo vyjádřit se ke skutkovým a právním otázkám, které vzal soud za určující pro své zrušující rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED]).
13. Uplatnění alespoň jednoho projednatelného žalobního bodu nepředstavuje podmínku řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], ale zvláštní náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Absence takovéto náležitosti se odstraňuje postupem dle § 37 odst. 5 s. ř. s. (srov. shodně rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne [REDACTED], č. j. [REDACTED]). Pokud žaloba po uplynutí lhůty pro podání žaloby neobsahuje

